

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Invitare de abonament.

Cu 1 Ianuarie v. 1898 se deschide
nou abonament

la

„Revista Orăștiei”.

Domnii abonenți vechi cât și cei-
ce de acum înainte ar dori să aibă „Revista
Orăștiei” sunt rugați a grăbi cu abona-
mente, pentru regulata expedare a toii.

Ne vom nisul și în viitor ca și în
trecut, ca întrucât ne permit puterile,
să fim sinceră apărătoare a cauzei nea-
mului nostru românesc, să-i facem cu-
noscute drepturile și datorințele lui, să-i
aducem la cunoștință toate câte se pe-
trec în această țeară și afară de hota-
rele ei, și îndeosebi lucrurile ce se pe-
trec în comitatul nostru, al Hunedoarei.

Fiind în ajunul de-a intra „Revista
Orăștiei” în al 4-lea an al vieții, rugăm pe
toți binevoitorii ei, ca cu aceeași căl-
dură cu care până acum au spriginit-o,
să o spriginească și de aci înainte, in-
demnând și pe alții la aceasta, cu atât
mai virtos, că acum mai mult ca ori-
și-când ni-se impune datoria, ca să fim
în curent cu toate câte se petrec în-
prejurul nostru, și ca umăr la umăr să
luptăm pentru binele poporului nostru
românesc, care este al nostru al tuturor.

Prețul foii rămâne tot același, și
anume:

Pe patru luni 1 fl. — cr.
Pe o jumătate de an 1 „ 50 „
Pe un an întreg 3 „ — „

Pentru România și străinătate:

Pe un an 10 franci.

Administrația

„Revistei Orăștiei”.

1898.

«An nou fericit!» — se aude astăzi
rostind de pe buzele fiecărui Român ade-
vărat, ca-și-când prin aceasta ar voi să
zică, că doresc un an mai bun ca cel
care a trecut, nădejduind că D-zeu își
va întinde dreapta sa asupra tuturor,
și ne va păzi de a mai suferi atâtea
fărădelegi.

Dorim din inimă ca așa să fie.

Să ne aruncăm cu toții pe un mo-
ment privirile înapoi, asupra anului tre-
cut, și să vedem ce bune și ce rele au
trecut peste capul nostru în decursul lui.

Multe au fost necazurile ce au tre-
cut și în anul expirat peste capul bie-
tului popor român.

«Părintescul» nostru guvern, care
atât de mult se îngrijește pentru feri-
cirea noastră, nu s'a lăsat nici de astă-
dată mai prejos ca în alți ani, ci și în
anul peste al cărui prag abia am trecut,
s'a îngrijit, ca să aducă earăși o lege
nouă, care taie adânc în naționalitatea
noastră, legea de maghiarizare a tuturor
numelor comunale etc., care este destul
de cunoscută cetitorilor nostri.

Prigonirile din partea autorităților,
a slujbașilor celor dela putere încă n'au
încetat, ci din contră se înmulțesc pe
zi ce merge.

Nici chiar temnițele umede n'au fost
lipsite de Români aruncați în ele fără
altă vină, decât aceea, că își iubesc na-
ționalitatea lor, și cari sunt decisi că
vor lupta pentru recăstigarea drepturilor
înscrise în lege, dar' cari de fapt nu
sunt practicate decât pe hârtie, până
la ultima picătură de sânge.

De treizeci de ani încoace, de când
stăpânitorii zilei au pus mâna pe Tran-
silvania, fără învoirea noastră, ei n'au
lucrat și nu lucrează la altceva decât
la stîrpirea naționalității noastre, la aceea,

ca să desrădăcească în noi conștiința,
că formăm o națiune pe acest pământ
strămoșesc și să ne spulbere gândirile
că am avea și noi aspirațiunile noastre
naționale, pentru care sute de ani au
luptat strămoșii nostri, luptăm noi cei
de acum, și vor lupta și urmașii nostri,
până-ce aceste aspirațiuni trup se vor
face.

Cu un cuvânt suntem prigonți în
tot ceea-ce voim a face pentru poporul
nostru românesc. Școalele noastre con-
fesionale ne sunt atacate și înlocuite cu
școale de stat, afirmațiunea că sun-
tem Români aduce după sine deschi-
derea ușilor temnițelor umede, ca acolo
apoi toți aceia să-și amărăscă vieța,
cari nu ved și nu recunosc, că este ma-
ghiar tot ce se află în această țeară.

Între astfel de împregiurări apoi
rar ne este dat în vieța a avea și o
zi senină, o zi de bucurie, căci poporul
nostru numai cu puterea și cu credința
în D-zeu, că va ajunge o soarte mai
bună, un viitor care nu mai poate fi
departe, o mai duce de pe o zi pe
alta, deoarece-ce glasul lui nu se mai
aude de aceia, cari puși sunt a face
dreptate în această țeară, ci dacă drep-
tate umblă a-și căuta, în loc de-a afla
ceea-ce dorește, aspră pedeapsă cade
asupra capului său.

Am avut în anul expirat și zile de
bucurie, zile mărețe pentru noi ca Ro-
mâni, căci ce altă bucurie și mândrie
a sufletului putem noi avea, dacă nu
aceea, când vedem pe cei chemați ai
noștri că își ridică glasul întru apărarea
drepturilor noastre, și aceasta s'a făcut
cu ocaziunea congregațiunii comitatului
nostru la Deva, unde bărbați vrednici,
aleși ai națiunii noastre, au protestat
sus și tare contra tendențelor de ma-
ghiarizare a guvernului maghiar.

Ca o astfel de zi putem privi și
adunarea dela Sibiu, și îndeosebi pe
cea dela Arad, unde cu miile au alergat

Românii doritori de libertate din toate
părțile.

Una se ne fie devisa: Înainte și tot
înainte pe calea apucată, căci prigoni-
rile stăpânirii se înmulțesc, și și mai
departe ca și până acum multe și grele
jertfe se vor mai cere încă dela noi,
pe care cu toții siliți suntem să le dăm,
căci fără jertfe nimic nu se poate ajunge,
și laș este acela dintre noi, care în fața
luptei drepte ce o ducem s'ar retrage,
să punem la o parte toate certele și
intrigile dintre noi, cari și până acum
destul ne-au reținut dela avântul măreț
la care am fost ajuns, și mic cu mare,
să ne grupăm strînși laolaltă, și așa să
ducem lupta, până-ce vom fi recunoscuți
și de dușmanii nostri seculari, de aceea
ce suntem.

Crezând, că nu se va afla nime dintre
noi care să se retragă în fața luptei ce
ducem, ci cu puteri îndoite va lucra
spre isbânda ei, și dorind ca în decursul
anului în care ne aflăm, să avem mai
multe bune de înregistrat, dorim tuturor
cetitorilor nostri:

An nou fericit!

*Legea starară din Praga — ri-
dicată.* Amintisem și noi la timpul seu, că
în urma neînțelegerilor și încăerărilor ce au
domnit în Austria între Nemți și Cehi, în
Praga s'a dictat legea starară. Acum că spi-
ritele s'au mai domolit, se vestește, că alaltă-
ieri la 6 ore dimineața stararul a fost ridicat.
Aceasta a cauzat mare bucurie între Cehi.

Încă o volnicie. Primarul orașului
Bistrița e pus în cercetare disciplinară de
cătră comitele-suprem al com. Bistrița, din
causă că a lăsat să se dezbătă în ședința
consiliului comunal asupra proiectului despre
maghiarizarea nmelor. Suspendarea și-o ba-
sează pe faptul, că Bistrița e un oraș fără
drept de jurisdicțiune.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Floarea.

Prin multe flori, vîzui odată
O mică floare ne 'nsemnătă,
Și, ca să-mi dau mai bine seamă,
Vruseiu să aflu cum o chiamă.

Dar' grădinarul ce-o zărise
O smulse și apoi îmi zise:
— Acestei flori îi zic «durere»
Și cât o smulg ea tot nu pier.

«Durere», cugetai în mine..
De ea simții că milă-mi vine,
Și o pusei la sinul meu;
Dar' vai! Deatunci o port mereu.

Elisabeta M. Z. Ionescu.

Cel mai frumos trandafir.

Era odată o regină puternică, care avea o
grădină ce era plină în totdeauna cu cele mai
frumoase flori din lume. Dar' reginei îi plăceau
mai mult trandafirii, și avea de toate felurile,

dela răsură până la gingașul trandafir de
Provența.

Toate florile acestea cu felurite mirosuri,
forme și culori se incolăciau pe stilpii palatu-
lui, cotropeau pridvoarele și se urcau până
d'asupra ușilor.

Dar' în palat era jale mare: regina era
bolnavă, ear' doctorii nu mai trăgeau nădejde
să o poată scăpa.

— Mai este un singur mijloc de scăpare
zise cel mai înțelept dintre ei. Să aduceți re-
ginei cel mai frumos trandafir din lume, care
este și semnul dragostei sublime, și dacă îl
va putea privi, atunci își redobândește vieța
și sănătatea.

N'apucă să zică bine vorbele acestea și o
grămadă de oameni tineri și bătrâni veniră
în fugă cu cei mai frumoși trandafiri ce aveau.
Dar' cel care trebuia nu era printre ei.

— Nimeni n'a găsit încă trandafirul mi-
nunat, zise doctorul înțelept, și nimeni nu
știe măcar să arate locul unde înflorește.

«Nu e din cei-ce cresc pe mormântul lui
Romeo și al Julietei nici pe mormântul He-
loizei și al lui Abelard, cu toate că trandafi-
rii ce înflorește pe aceste morminte îmbalsa-
mează cu miros vecinic poemele și tradițiile.

«Nu este nici cel care ese din pieptul vi-
teazului care moare pentru țeara sa. Și cu

toate acestea nici un trandafir nu e mai roșu
de cât acela care se moaie în acest sânge.

«Nu e nici din aceia pe care omul în sin-
gurătate îi cultivă ziua și noaptea, și pentru
care își jertfește tinereța și toate fericirile
din vieța — trandafirii fermecați ai științei.
Trebuie să fie altul și mai curat și mai
frumos!

— Eu știu unde înflorește, zise o mună
fericită apropiindu-se cu copilașu-i de patul
reginei; trandafirul cel mai frumos, care e
semnul dragostei sublime, îmbobocește pe
obrazii rumeni ai copilului meu iubit, care
după-ce se întărește prin somn, deschide
ochii și îmi zîmbește cu dragoste și nevino-
văție.

— Fără îndoială, trandafirul acesta e
foarte frumos, zise înțeleptul, dar' mai este
unul și mai frumos.

— L-am văzut eu, zise o doamnă de
onoare, și cred că de cât acela nu e altul mai
frumos.

Corola îi era galbenă. L-am văzut
pe obrazii reginei, când fără să îi pase de
domnitatea regală, ținea în brațe, în timpul
noptilor lungi de nesomn, pe fiu-seu bolnav,
sărutându-l, scaldându-l în lacrimi, și rugân-
du-se la Dumnezeu pentru el așa cum nu-
mai o mamă știe să se roage.

— Trandafirul plătit al întristării unei
mame este mișcător și sfânt; dar' tot nu e
acel pe care îl căutam noi.

Atunci veni un episcop bătrân, încovoiat
de vîrstă și de muncă.

— Cel mai frumos trandafir, zise el, l-am
văzut eu; strălucia ca o vedenie cerească, când
veneau fetele tinere să îngenunche la masa
Domnului ca să primească pâinea vieții.
Obrazii lor păreau într'adevăr că sunt trandafiri
galbeni sau roșcați; dar' între ei era mai cu
seamă unul care când își ridică privirile cătră
Dumnezeu se însuflește cu o strălucire ne mai
pomenită. De sigur că acolo trebuia să fie
trandafirul dragostei sublime.

— Binecuvîntat să fie acest trandafir, zise
înțeleptul; dar' până acum nimeni nu a putut
găsi pe cel minunat.

În vremea aceasta întră în odaie un băiețel,
copilul reginei; ținea în mâni o carte groasă
deschisă, legată în catifea și cu încuietorile de
argint.

În ochii lui albaștri străluciau lacrimile în-
tocmai ca roua pe flori.

— Ia ascultă mamă, zise el, ascultă ce
am cetit.

Și se așează pe marginea patului, și ceti
istoria Aceluia care voi să moară pe cruce
pentru ca să scape pe oameni și pe toți ur-
mașii lor.

Lămurire în chestia „Fondului pentru monumentul lui AVRAM IANCU“.

Credem a servi și celor cari sufer prigoniri nebasate din partea autorităților, dar și publicului nostru cetitor, când dăm publicității următoarele documente, ce ne-au sosit din România și sunt menite ca să facă să dispară bănușile ivite ici-colea printre Români, în urma cercetării pusă la cale de către tribunalul din Alba-Iulia contra Dlor T. L. Albin și Ioan Moța.

Eată-le:

Dle Redactor,

Di Ioan Slavici adresându-se subsemnaților, ca să luăm în păstrarea noastră suma de 3780 fl. 65 cr. v. a., și 330 l. 50 b. colectați de dl T. L. Albin, pentru ridicarea unui monument lui Avr. Iancu, noi am îndeplinit cererea d-sale.

Am păstrat până acum tăcere asupra acestui fapt.

Văzând însă că dl T. L. Albin și dl Ioan Moța sunt urmăriți de tribunalul din Alba-Iulia pentru acești bani, declarăm, pentru-ca să se știe de toți căți îi privește, că noi suntem dețitorii sumei de mai sus și luăm întreaga răspundere pentru dînsa.

În interesul adevărului și al dreptății, vă rugăm, dle redactor a publica această declarațiune.

Primiți, Vă rugăm, asigurarea stimei și mulțumirei noastre.

București 25 Dec. 1897.

I. Pr. Dimitrescu m. p. I. G. Bibicescu m. p.
senator. director la banca
națională a României.

Declarațiune.

Subsemnații I. Pr. Dimitrescu, senator și I. G. Bibicescu, director la Banca Națională a României, amândoi locuitori în București, primind în păstrare dela dl Ioan Slavici 3780 fl. v. a. (trei mii șapte sute optzeci floreni) și 65 cr. precum și 330 lei 50 bani (trei sute treizeci lei și cincizeci bani), sumă colectată de dl T. L. Albin pentru ridicarea unui monument pe mormântul lui Avram Iancu, declarăm, sub ale noastre

proprii iscălituri, că suma mai sus zisă se află în păstrarea noastră și luăm întreaga răspundere pentru ea.

Făcută în două exemplare astăzi în 24 Decembrie 1897 în București.

I. Pr. Dimitrescu m. p. I. G. Bibicescu m. p.
10 Str. S. Apostoli.

Prefectura Poliției Capitalei.

Semnăturile din față ale dlor I. Pr. Dimitrescu și I. G. Bibicescu fiind proprii și persoane cunoscute se certifică de noi.

Pentru legalizare s'a anulat una coală de un leu.

Prefect N. 439
A. Bursan m. p. (L. S.) 1897 Dec. 26.

Nr. 366

Die Echtheit der vorstehenden Fertigung der hierortigen Polizei-Prefectur sowie des beigedruckten Amtssiegels wird vom k. u. k. Consulate hiemit amtlich bestätigt.

Bucarest, den 8-ten Jänner 1898.

Im Namen der k. u. k. öster. ung. Gesandtschaft

(L. S.) Cretzoi m. p.
k. u. k. Consulssecretär.

Să priveghem!..

Trăim în timpuri grele! Sarcina greutăților a început a gârbovi spinarea poporului nostru!

Nici nu e mirare!

Pentru-că stăpânirea noastră în loc de a căuta mijloace prin cari să ușureze soarta, vieța și traiul popoarelor din patrie, din contră caută fel și fel de mijloace, prin cari le-o îngreunează.

In întreagă țeara, cruciș și curmeziș, domnește o nemulțămire mare, care crescând tot mai mult, sigur că va duce patria la mare primejdie.

De binele și fericirea patriei azi nu mai e vorbă, ci e vorbă numai și numai de binele și fericirea și îndeosebi de *înmulțirea* poporului maghiar.

Adus'au fel și fel de legi, care de mai care mai jignitoare pentru noi, umplutau temnițele cu frați de ai noștri, nimic nu ne-a mai rămas nepângărit, numai spre a ajunge la ținta lor cea de mult dorită: tot ce se află în Ungaria să fie *maghiar*.

Inzadar' au fost toate!

Poporul român a stat până acum neclintit față de toate atacurile îndreptate contra sa.

Și cari 'i-au fost armele cu cari s'a putut apăra contra acestor atacuri?

Tăria și sfințenia, cu cari a ținut la legea și limba sa.

Acestea 'i-au fost armele!

Unde a fost păstrată această tărie și sfințenie a legii și limbii? In biserică sute de veacuri de-a rândul s'au păstrat acestea, ear' în timpul din urmă și în fiicele acestora, adevă în școalele noastre confesionale.

Dacă sute de veacuri de-a rândul poporul nostru în aceste așezăminte scumpe și sfinte 'și-a păstrat ce are mai scump, legea și limba sa, datori suntem cu toții, cărturari și popor, a ne pune toate puterile atât *materiale* cât și *morale*, întru susținerea neștirbită a acestora și de aci înainte.

Vezuta aceasta și stăpânirea noastră.

Spre nimicirea acestor așezăminte a adus legi peste legi, care de care mai diabolică.

Introducerea limbii maghiare în școalele populare, kisdédóvurile, legea pentru salarisarea învățătorilor, au lovit puternic temelia școalelor noastre confesionale, încât a început a se clătina și prăbușirea lor să vede a fi aproape neînlăturată!

Dar' amarnic se înșeală gâtuitorii școalelor noastre, când cred, că prin nimicirea lor își vor vedea visul cu ochii împlinit!

Dacă le va succede a nimici aceste așezăminte în cari s'a păstrat haina noastră națională până acum; vom prefăce colibele noastre în scuturi oțelite spre acest scop! Și pe aceste nu va fi putere pământescă în stare să le nimicească!

Fost-au încă vremuri, când ușile școalelor erau închise pentru noi Români, când ne țineau în întunec, spre a nu străbate și la noi razele luminei, razele deșteptării.

Inzadar! aceste raze totuși au pătruns în colibele poporului nostru, deșteptând în el dorul de libertate.

Amară ca fierea a fost răsplata ce i-s'a dat atunci vrășmașului.

De n'a perit Românul atunci când cu puterea îl ținea în neștiință, cu atât mai vartos nu va peri acum, când cu puterea vrea să-l adape cu știință fie chiar și... unguerească!

Precum atunci din fiecare colibă a răsărit un luptător viteaz și dornic de luptă, pentru libertate, așa și acum fiecare părinte se va face un dascăl brav... românesc!

Acesta va ști să înrădăcineze în copiii săi *iubirea de neam și moșie* mai puternic ca ori-ce!

Mai jignitoare pentru tăria și sfințenia legii sunt fără îndoială atacurile îndreptate contra bisericii. Pentru-ce? Pentru-că ori-și-ce atac îndreptat contra bisericii e cu scop de a *stirpi credința*, care sute de veacuri de-a rândul a păstrat omenimii și îndeosebi poporului nostru: tăria și sfințenia legii și limbii.

Și apoi un popor fără credință, fără religie, poate fi adus mai ușor pe toate povârnișurile ducătoare la perire.

Stăpânirea noastră îmbetată de afurisita «idee de stat» și-a luat refugiu la acest ultim mijloc, uitându-și, că un stat fără religie e ca un edificiu clădit pe nisip. Temelia cea mai puternică a unui stat e religiuinea. Pildă despre aceasta istoria popoarelor ne spune destule. Acei ce lucră deci contra stîrpirii în credință a locuitorilor patriei, prin ori-și-ce fel de mijloace, lucră totodată la nimicirea însăși a patriei.

Și stăpânirea noastră la aceasta lucră, când aduce legi jignitoare țării și sfințeniei bisericesti:

Mai poate să fie oare poporul religios când statul, stăpânirea, și toți slujbașii batjocoresc și uresc biserica?

Cum să nu slăbească un popor în credință, când el vede că cele mai sfinte taine ale bisericii sale, astăzi sunt reduse la un simplu contract încheiat în foarte multe locuri de cătră cele mai slabe persoane.

În școalele statului, învățarea religiei e aproape nulă!

Azi munca cinstită, pe căi drepte, creștinești în statul nostru, nu mai e răsplătită, ci e răsplătită munca necinstită, necreștinească, precum e vinderea de neam și prigonirea deaproapelui tău!

Azi în statul nostru dreptatea aproape pretutindenea e cumpărată cu — arginț.

Cu durere trebuie să mărturisim, că stăpânirea e pe cale a-și ajunge încâtva scopul.

Urme de slăbire în credință s'au început a se observa ici-colea chiar și în sinul poporului nostru.

Să fim cu ochii în patru, nu cumva această slăbire să se lătească mai tare,

Când auzi cetirea aceasta, regina pără că se deșteaptă din amorțea, obrazii i-se înroșiră, ochi i-se deschiseră, și văzū cum se repezi dintre foile cărții sfinte un trandafir de o frumuseță ne mai pomenită, trandafirul vecinic care născū din sângele lui Christos pe vârful Golgotei.

— Îl ved! zise dînsa; da, acesta e adevăratul trandafir al dragostei sublime, și simț că ori-cine ar mirosi până în suflet această floare cerească, ar scăpa de moarte.

(Tr. de D. Stănescu.)

Apropos.

M'am tot mutat din loc în loc,
Doar'-doar' mi-o fi mai bine,
Dar' nicăiri n'avui noroc
Și ear' să plec îmi vine.

E scris. Voi merge-așa mereu,
Destinul cum m'o duce;
Muta-m'ar stântul D-zeu
Mai iute, sub o cruce.

Dar' nu. — E ear' un vis ce-mi fac;
Cândva tot mă desgroapă,
Căci dat e bietului sărac
Să-l mute și din groapă.

Radu D. Rosetti.

De loc!..

Pleacă la drum un Român și pe cale ajunge pe un țigan, care se ducea tot încotro se ducea Românul.

Ajungându-l întră în vorbă cu el, că, vezi bine, mai bine e să ai la drum un tovarăș, mai vorbești, mai te-ajūți cu el...

Însărându-se, au poposit la un han într'un sat și s'au culcat amândoi într'o odăiță. N'au apucat să adoarmă bine și numai începe prostul de țigan a striga și a zbiera de deșteaptă pe Român. Ała, ostenit, îi trase o injurătură și îi zise: că de o mai zbiera, a doua zi îl bate măr.

Țiganul s'a cam spăriat, că știa că are cusur de vorbește în somn și s'a gândit ce să facă. Gândindu-se, a adormit. Peste noapte a mai strigat ear', dar' Românul a tăcut cu gândul să-l bată când s'o face ziuă.

Când s'a luminat, Românul de colo zice: — Ia scoal' țigane, să te bat, că m'ai deșteptat de vre-o trei ori astă-noapte.

— La ce să mă mai bați, Românico, că nu sunt eu de vină.

— N'ai fi, dar' e vorba: m'ai deșteptat tu de n'am putut să mă odihnesc, am obosit de atăta drum.

— Visam, vere, zise țiganul, de par'că mă băteam cu unu...

— Ei și, ce-mi pasă mie?

— Să-ți pese, cum să nu-ți pese, că vrei să mă bați pe mine, dar' vezi că n'am zbierat eu, ci ăla cu care mă băteam. Eu îi ziceam să tacă și el, al dracului, de loc!..

Rugă.

Iubita mea, comoară scumpă,
Și de-am avut o mică ceartă,
Greșala mea o recunosc; —
Tu fii miloasă și mă iartă.

Căci nu e nimenea făcut
De loc, de loc să nu greșescă; —
Fatal greșala e legată
De firea noastră omenească..

E bine, orce-am fi 'ndurat,
Uitării toate să le dăm...
Așa stă scris în „Tatăl nostru“
Să ni se ierte, cum iertăm..

Mă iartă deci și 'mi mai scrie,
'Mi-e sufletul cernit, pustiul...
Dar' nu uita ca în scrisoare
Să amintești când să mai viu..

G. Crăciunescu.

Și rid!..

«Ai plâns vre-odată?» m'a 'ntrebat
Un vechiu prieten de al meu.
«Poate-oi fi plâns, mai știu și eu!
Dar' mai demult, c'am și uitat».

Eu nu voiam ca se mai știe
Și alții cât de mult am plâns...
Dar' el mi-a zis puțin aprins:
«Eu nu te cred, dar' bine, fie...»

«Însă se-mi spui acum îndată»
Când-va de-ai ris vr'un ris nebun?»
«O! da am ris, n'am ce să spun...
Și rid de ce plângeam odată».

Silviu Husianul.

'Mi-e teamă.

Pentru fiecare floare
Îmi va da o sărutare...
'Mi-a promis cu jurământ...
Și 'mi-e tare frică mie,
Că 'n curând n'o să mai fie
Nici o floare pe pământ.

D. Teleor.

Bocetul țiganului.

— Snoavă din popor —

Un țigan avea și el, un dănciuc. Nu știu ce pustia dădu peste dănciuc, că, într'o zi, dădu ortul popii. O fi fost el chipos, mintos, mai știu și eu cum o fi fost, dar' știu că-l bocea cu foc țiganul și suspina tocmai din băerile inimii:

»Guurguiu teti Gurguui,
Cum îi țipă dipla 'n cuui
Și harcu pe căpătăâi!
Ciiisemele teti ăli nărznaate
Cum șed în cui neputaate!..«

Un Român opri pe țigan din bocet și îl întrebă:

— Ce mă, avea cizme fiu-tău?

Țiganul, mai ostiindu-se din plâns, răspunse:

»Nuuu le-avea, nu le-avea,
Da'pusese, tica, gând să-i ia!«

știind primejdia cea mare care urmează acesteia. Îndeosebi, *vénarea de suflete* întreprinsă de frați de ai noștri fie gr.-cat., fie gr.-or. să înceteze cât mai îngrabă.

Acela, care azi ademenit de frate de un sânge, e în stare a-și lăpăda legea în care s'a născut pentru un lucru de nimica, mâne-poimâne va fi în stare la lingușirile vre-unui străin să-și lapede chiar și limba sa, trecând în tabără străină.

Să priveghem cu ochi de vultur, nu cumva noi înșine să lucrăm la stîrpirea tăriei și sfințeniei legii, căci atunci stăpânirea își va ajunge ținta ei: *maghiarizarea noastră* — cu mult mai iute și mai lesne.

Statorirea cuotei.

În fine, după atâta spargere de cap ce a muncit pe Bánffy de un timp încoace privitor la cuotă, și care l-a făcut să aleagă atât de mult într-o parte și alta, ne mai știind încotro să dea și de ce să se mai acațe, M. S. Împăratul a pus capăt acestor stări, scrie „Wiener Zeitung” prin un decret regal, în care dispune susținerea statului quo în privința cuotei, adică că Ungaria are să contribuie și de aici înainte numai cu 30% la speșele comune, iar Austria cu 70%.

Tot aceeași toaie publică și pactul încheiat între banca austro-ungară și ministrul de finanțe, prin care pe baza patentei împărătești cu data de 30 Dec., privilegiul băncii e prolongit până la 31 Dec. 1898.

O voce săsască.

Amintisem și noi în „Revista Orăștiei”, că cea mai nouă lege ce a adus-o *bunul* nostru guvern asupra noastră, adică legea despre maghiarizarea tuturor comunelor etc., a atacat pe toate naționalitățile acestei țeri vitrege deopotrivă.

Răniți până în adâncul inimii de această nouă faptă mișlească a guvernului, chiar și deputații sași au declarat luptă guvernului, contra acestui nou atac, și au ținut adunări de protestare.

Eată ce scrie un frunțas al Sașilor tineri, numiți verzi, în „Kronstädter Zeitung”, care este organul lor:

„Să ne apropiem de Români, căci azi nimeni nu ne sînt mai aproape decît Românii.

„Să nu ne lăsăm a fi spăriați, ca până acum, de închipuiri ca: daco-românismul sau alianța româno-slavă; să fim cinstiți și să mărturisim ce voim să avem în comun. Dintre o parte se rostogolește valul maghiarismului cu o iuță neîntreruptă în contra noastră și în contra stăncii românismului. Ce va face un om cuminte, dacă valul amenință să-l înghiță? De sigur, că nu va specula asupra tragicului istoriei poporului săsesc, pentru-ca într-aceea să se începe cu conștiința vie, ci va căuta să lege amicitie cu stânca.”

Niște cuvinte aceste din partea confracților noștri sași, cari dacă ar afla viu răsnet la toți Sașii de predtutindenți, și cu toții vor urma acest exemplu, numai la bine poate să ducă, căci noi de mult am dorit ca și confracții sași să iasă din rezerva în care se aflau și întinzându-ne mîna să luptăm împreună pentru egala îndreptățire.

Ce bine ar fi fost, când confracții noștri sași de mai de mult ar fi fost pătrunși de aceste idei, și ne-ar fi văzut pe noi Români în adevărata lumină, și nu ne-ar fi privit pe noi Români de aceea, ce de fapt nu sîntem.

După-cum aflăm, 4 din deputații Sașilor au părăsit partidul liberal, ceea-ce numai spre onoare le poate servi.

Se află și acum între dinșii, cari mai țin încă la aceea, că o alianță cu Românii ar fi spre stricarea lor, cum e și Drul Wolff din Sibiu, și care fi îndeamnă pe Sași la moderație, Sașii însă îl iau în bătaie de joc.

ȘTIRI POLITICE

Regele Carol și Monarchul nostru.

Sămbăta trecută, cu ocazia Anului-Nou după stilul nou, M. S. Regele Carol a trimis Monarchului nostru o lungă telegramă de felicitare.

La telegrama aceasta M. S. Împăratul nostru a răspuns în termeni foarte călduroși, reamintind „frumoasele zile” ce a petrecut în România.

Stările în Austria.

După-cum aflăm din foile ce ne sosesc din Viena, ministrul *Gautsch* are de gând să reînceapă tractările de împăcare între Cehi și Nemți. La casă că nu se putea, Reichsrathul va fi închis. În parlamentul cel nou, pe baza reviziunii constituțiunii, nu se vor mai face alegeri de deputați, ci vor trimite deputați singuraticile diete provinciale din sinul lor.

Guvernator al Cretei.

După atâta trăgănare s'a ajuns în sfîrșit la înțelegere în afacerea că cine să fie numit guvernator al Cretei. Ambasadorii Angliei, Franței și Rusiei au cerut consimțământul Turciei la numirea de guvernator al insulei a dlui Mavrocordato.

Turcia, vezi Doamne, fiind ea învingătoarea Greciei, a răspuns ambasadorilor că lucrul acesta ar fi trebuit să-l facă Grecia, la ceea-ce ambasadorii i-au trimis o notă urgentă, prin care au blamat purtarea Turciei și au cerut grabnic răspuns, la ceea-ce au și primit consimțământul ei.

PACEA LUMII

Germania și China.

Știm că Germania a ocupat orașul Kiao-Ciao din China fără mari greutate. O telegramă din Peking vestește acum, că între China și Germania s'a ajuns la o înțelegere, care zice că după-cum alte puteri, așa și Germania să aibe în apele Chinei un punct de razim pentru negoț și navigațiune. Această învoială s'a făcut pe timp mai îndelungat printr'un fel de contract de exarândare. Teritor ce s'a dat Germaniei cuprinde mai multe mile pătrate, și constă din golful Kiao-Ciao, din două peninsule la gura portului și din malurile golfului până la granițele naturale, de lângă oraș. Pe acest teren Chinezii fără învoirea Germanilor nu pot să întreprindă nimic. Cu deosebire nu-i e permis Chinei ca să pună pedeci în ceea-ce Germania află de bine că trebuie făcut pe apă. Pentru încungiuirea așa fel de conflicte, care ar putea să zădărnicească înțelegerea dintre aceste două țeri, China pe timpul cât durează acest contract, drepturile ce i-s'ar cuveni ei într'un cas ori altul pe locul dat Germaniei, i-le dă acesteia.

Dacă din ori-și-ce pricină sinul mării de lângă orașul Kiao-Ciao nu e de folos pentru interesele Germaniei, atunci China, ajungând în privința aceasta la deplină înțelegere cu Germania, îi va da acesteia alt loc din altă parte a țărmului mării, pe care o vor crede mai de folos.

CORRESPONDENȚA

Hațeg, în 28 Dec. 1897.

Dle Redactor,

O zi de bucurie a fost ziua de 11/23 Dec. 1897 pentru poporul gr.-or. din tractul protopopesic al Hațegului.

Și cum nu? căci în ziua numită la 1 oră p. m. s'a dat de știre prin binemeritul comisar consistorial dl Nicolae Ivan rezultatul alegerii de protopresbiter, că dl Tit. Vespasian Gheaja a întrunit majoritatea absolută a voturilor.

Un „să trăiască” a răsunit din toate părțile, că candidatul cel mai valoros și cel mai iubit de toți are să rupă vîlul de doliu, are să ia destinele acestui protopopiat și să conducă preoțimea, poporul, școalele și bisericile ridicându-le la gradul ce li-s'e cuvine.

Și avem speranță că ni-se vor împlini dorințele, pentru-că a sosit omul, care sîntem siguri că își va ști chemarea sa.

După încheierea alegerii, care a decurs în ordine exemplară, s'a dat în otelul „Coroana” un banchet în onoarea distinsului comisar consistorial.

La banchet au luat parte peste 50 de bărbați; toți cu trageră de inimă către biserică și școala noastră străbună. Hațeganii doritori a vedea în frunte un om dibaci, atât înainte cât și după alegere în tot locul au făcut onoruri și ovațiuni iubitelui comisar consistorial, privindu-l ca pe un părinte bun și respectat.

Asigurați în credința că au săvîrșit un lucru bun pentru biserică și școală prin alegerea de protopresbiter al tractului Hațeg în persoana dlui Gheaja, Hațeganii au mulțumit dlui

comisar cons. Nic. Ivan pentru buna conducere a alegerii, și la plecarea l-au mai rugat încă odată pentru cât mai grabnică instalare a noului protopresbiter.

N. Sânsian.

Ursoaica și puii.

O corabie care se ducea la Polul nordic, a fost ajunsă de mari sloi de gheață, și oamenii aflători întrinsa neavînd ce face, s'au apucat de vînat. Într'o zi s'a apropiat de corabie o ursoaică cu doi pui. Marinarii le aruncau bucăți de carne pe gheață, prin ce făceau ca Ursoaica și puii să se apropie tot mai mult de corabie. Ursoaica le lua și le împărția puilor, ținându-și pentru ea tot cele mai mici bucăți. Când a ajuns la bucățile cea din urmă, marinarii traseră cu pușca și puii au rămas răniți de moarte. Ursoaica a fost mai ușor rănită. Era o înfățișare ce te făcea să veși lacrimi, povestește un martor care a fost de față la întîmplarea aceasta; biata ursoaică, cu toate că era rănită, luă bucata cea din urmă, o sfășia, și o punea înaintea puilor, că doar de vor mânca. Dar puii muriseră. Când văzî că nu mîncă, puse întăiu laba pe unul, apoi pe celalalt, urlînd jalnic. Văzînd că nu-i poate scula, a plecat, dar' făcî numai câțiva pași și ear' se întoarse spre ei, și începî a-i chema, dînd țipete triste, și văzînd că nici așa nu poate să-i hotărască ca să meargă după ea, se întoarse spre ei, îi mirosă și începî să le lingă ranele. A mai încercat încă odată să-i cheme după dînsa, dar' văzînd că tot înzadar, se întoarse ear' înapoi și începî să-i mîngăie cu labele țîpînd de durere. La urmă văzînd că se răcesc și că nu mai dau semne de viață, a ridicat capul spre corabie, urlînd amar, ca-și-cum ar fi blăstemat pe cei-ce i-au omorît puii. Biata ursoaică căzu între puii ei și muri și ea lingându-le ranele.

NOUȚĂȚI

Iubileul Monarchului. Din Viena se anunță, că deja de acum se fac mari pregătiri pentru sărbările iubileului M. S. Împăratului, cari vor avea loc în 28 și 29 Noemvrie 1898. Se dă de pe acum ca sigură știrea, că la sărbări vor lua parte în persoană împăratul *Wilhelm II.*, regele saxon *Albert* și *părechia mostenitoare italiană*. Dacă și ceilalți domnitori europeni vor lua parte în persoană sau vor trimite numai reprezentanții lor, încă nu se știe.

Papa și Regele Carol. Cu ocașiunea ultimei audiențe ce arhiepiscopul catolic Hornstein din București a avut la palatul regal, acesta a înmănat M. S. Regelui Carol, din partea S. Sale Papa Leon al XIII-lea, un album foarte frumos, conținînd vederi din capela Borgia, nu demult restaurată la Vatican. Se zice că albumul a fost compus sub însuși auspiciile Papei și e un model de artă.

Protopresbiter gr.-or la Deva, se va alege în 8/20 Ianuarie a. c. Comisar consistorial rever. dn asesor Moise Lazar.

Regularea feriiilor școlare. Pentru-ca vacanțele de Crăciun și Paști pentru școalele medii să fie egale, ministrul cultelor și al instrucțiunii publice a dat o ordinațiune, în care dispune ca vacanțele de Crăciun să se înceapă cu 24 Dec. și să se sfîrșească cu 2 Ianuarie, ear' cele de Paști se încep din Dumineca Floriilor până a 3-a zi de Paști.

Bismarck pe patul de moarte. Cancelarul de fer de odinioară, principele Bismarck al Germaniei, este aproape de a i-se curma viața. Fiul seu Herbert a sosit de grabă acasă. Bătrînul Bismarck este îngrijit de medicul Dr. Schweningen.

Foamete. Veiți îngrozitoare sosesc din Becicherecul-mare despre sărăcia ce bîntue în com. Torontal în urma stărilor slabe a recoltelor din anul trecut. În multe comune sărăcia și-a ajuns culmea, încât autoritățile nu mai pot da nici un ajutor. Din cauza foamei în multe locuri s'a lătit tifusul, care seceră mulțime de oameni. S'a constituit un comitet de ajutorare.

Necrolog. Baronul *A. Schönfeld*, inspector general al armatei noastre, a încetat din viață în Viena. Baronul Schönfeld a luat parte în mai multe războaie, dintre cari într'unul a fost chiar și rănit, după o luptă eroică. Astă-vară și-a sărbătorit iubileul de 70 ani.

O aniversare. În ziua de 24 Ian. v. se va sărbătorii aniversarea unirii Principatelor Române Dunărene. La această sărbătoare, care se va ține la Craiova, vor lua parte toți membrii comitetului central al Ligei.

Nenorocire. O mare nenorocire s'a întîmplat Luni noaptea în 22 Dec. în Porumbacul-inferior. Servitorul părintelui D. Mandea, umblînd cu lămpașul aprins prin grajd, după-ce a gătat cu lucrul, a lăsat lămpașul arzînd și el a plecat prin sat. Din nenorocire lămpașul a căzut pe un pat și a aprins mai multe haine. De aci focul a căzut pe niște purcei ce durmeau sub pat cari au și ars. Dacă ar fi fost numai cu atîta, dar' din obiectele ce au ars s'a făcut un fum, în urma căruia s'au înecat 5 bivole și 2 boi, pe cari i-au aflat dimineața morți. Paguba se urcă la 800 fl.

Societatea academică rom. social-lit. Carmen Sylva s'a constituit în 7 Ian. a. c. în următorul mod: Președinte: Ilie Iancu, st. med., secretar: Ioan I. Fometescu, st. med., cassar: Ioan Marcu, st. în drept., și bibliotecar: Ilarie Hoadrea, st. în drept.

Concert împreună cu dans arangiază tinerimea română din Oradea-mare la 3 Febr. 1898 st. n. Se va juca piesa „Gărgăunii Dragostei”, comedie într'un act de Iosif Vulcan. Programul Concertului va fi executat de corul tinerimii.

Instrument musical. Pentru expoziția din 1900 din Paris, un mare fabricant de pianuri a făcut un instrument, despre care se vorbește că va fi o adevărată minune musicală a veacului, în ceea-ce privește sonoritatea. Sunetele lui se vor auzi depărtare de 10 kilometri tot așa de bine, ca-și-cum ai asculta o orchestră la o distanță de doi metri. Numele instrumentului e *orchestron*.

Convocare.

Comitetul central al „Reuniunii docenților gr.-cat. din ținutul Hațegului” prin aceasta se convoacă la ședința ordinară, ce se va ține Luni în 31 Ian. 1898 st. n. cu început la 10 ore a. m. în casele vicariale din Hațeg.

OBIECTELE:

1. Raportul asupra actelor întrate la comitet.
2. Raportul cassarului și al bibliotecarului și luarea măsurilor necesare pentru taxele restante.
3. Stabilirea unei formule pentru diplomele membrilor fondatori și onorari.
4. Statorirea opurilor procurînd pe seama bibliotecii.
5. Eventuale propuneri.

Hațeg, la 3 Ianuarie st. n. 1898.

Nicolau Nestor, Ștefan Țarina,
președinte, notar I.

AMICITIE — DISTRAȚIE

Amicului nostru *Sandu* în Sibiu. Dela întreg clubul „Lasă-mă să te sărut”: Mōge der Klang der Gläser ein gutes Omen bedeuten.

d. m.... Zici că ai mai câștigat inima unui „coconăș” tot așa de „drăgălaș”. Gratulez! Ce măreț vei fi acum! O să meargă veste și poveste peste nouă mări și nouă țări despre „bunătatea inimii mata-e. Ba vor urma poate chiar și dueluri. Mai știi? Grigi ca „inimile” câștigate s'au prefăcut în... bătuci. Ciudă-ți?
El fără „inimă”.

Păușitei... Câte chile de plumb și câte ouă ai cumpărat? Dragoste și bucurie îți dorește Păușul.

Aurorei... Da, da e foarte adevărat știrea auzită despre Florica. O invidiezi? Rea amică ești: Matale se vede că nu știi ce va să zică „dorul”. E grea și rea boală.
Negura.

FEL DE FEL

Un colonel (privindu-și într'o oglindă craniul chel): A început să se arate luna mai întăiu... Mi-ar fi plăcut mai bine să fi început să se arate întăiu stelele.

Cavalerul: D-soară, pentru d-ta ași trece prin foc.

Dama: Treci mai bine prin camere de-alături și vorbește cu mama.

— E adevărat că logodnicul d-tale e un om foarte glumet.

— Da, și mă tem că s'a logodit cu mine numai în glumă.

Mama: Nicule, trebuie să te deprinzi odată să te îmbraci singur. Când te vei face mai târziu soldat, nu vei mai avea servitoare.

Nicu: Ba da, mamăico, soldații au fiecare câte o servitoare.

POSTA REDACȚIEI.

Soc. „Petru Maior” în B. — Sincere mulțumiri!
Dlui N. Scări în V. Primit. Vă mulțumim.
D. M. Ionasc în Kb. Toplița. „Moda Ilustrată”
București, Pasajul Maca. Preț 6 fl.

Știri literare.

1001 de nopți. În editura librăriei N. I. Ciurcu, Brașov, a apărut Halima s'au 1001 de nopți. Istorii arabești, talmăcite de vestitul scriitor popular Ioan Barac, fost înv-

tător și translator magistratual în Brașov (1772—1848). Ediție nouă: reproducere după originalul din 1836, întocmită în 4 volume mari, împodobite cu 70 ilustrațiuni din cele mai frumoase.

Această ediție din minunatele povestiri cunoscute sub numirea de „1001 de nopți” este cea mai înțeleasă scrisă și mai frumoasă în limba română. — Ilustrațiunile sunt artistic lucrate. — Tiparul cetăț și pe hârtie bună.

Spre orientare.

Actele institutului de credit și economii „Zlăgneana” sunt aprobate. Prea On. Tribunal r. u. din Alba-Iulia a încuviințat înapoierea firmei Zlăgneana. În urma acestora: Direcțiunea s'a și constituit și anume în modul următor:

Unanim au fost aleși:

1. President, dl profesor al Seminarului Andreian din Sibiu Dimitrie Comșa.
2. Director executiv părintele Emanuel Beșa, paroh ortodox român în Zlagna.
3. Vicepresident părintele Nicolae Cristea, paroh în Valea-Bulzilor.
4. Cassar dl Ștefan Păsculețiu, proprietar în Zlagna.
5. Jurisconsult dl Dr. Vasile Fodor, avocat în Abrud.

Operațiile se vor începe cu Ianuarie 1898.

Atâta spre orientarea Prea On. Public care ar avea bunăvoință de a se interesa de progresul acestui modest dar' foarte necesar Institut.

Pentru orientarea acționarilor însă își impun datoria a publica din statute §-ii 10 și 11 și adică:

§. 10.

De fiecare acție sunt a se depune la subscriere conform §. 151 alinea a doua din legea comercială 10% a valorii nominale, adică 2 fl. 50 cr. v. a. (5 coroane) precum și o coroană taxă de înscriere.

Restul va fi plătit în următoarele rate și anume:

- 1) 20% adică 5 fl. v. a. (10 coroane) de fiecare acție îndată după constituirea societății.
- 2) 10% adică 2 fl. 50 cr. v. a. (5 coroane) de fiecare acție la 1 Ianuarie 1898.
- 3) 20% la 1 Martie 1898.
- 4) 10% la 1 Mai 1898.
- 5) 10% la 1 Iulie 1898.
- 6) 10% la 1 Sept. 1898.
- 7) 10% la 1 Nov. 1898.

Pentru ratele de acții cari nu s'au numărat la termen se solvesc 5% interese de întârziere.

Nesolvându-se la termen vre-o rată de acție, direcțiunea prin organul său de publicațiuni pe lângă indicarea numărului acției, provoacă pe acționari ca să solvească rata restantă în termen de 30 zile și dacă nici după acest termen și nici în 14 zile după convocarea în scris, pe lângă certificatul de primire ori recipisă postală rata restantă nu s'a solvit, în cazul acesta ratele solvite cad în favoarea fondului de rezervă al institutului, eară proprietarul acției perzându-și dreptul de acționari, acția respectivă se anulează și în locul aceleia direcțiunea emite alt titlu de acție în sensul prospectului de emisiune.

Anularea se va publica.

Acționarul însă rămâne responsabil față de societate până la 50% a valorii nominale a acției (art. lege: XXXVII. 1875. §. 153 și 171.)

Excepțiune se face pentru orfani al căror tutor și în cas de falimentare, curatorul masei, după denumirea sa de atare este obligat a răspunde prima rată restantă în timp de 90 zile împreună cu 5% interese de întârziere.

§. 11.

Îndată după solvirea primei rate se eliberează titluri provisorie de acții, în cari se vor cuita toate ratele solvite.

Acțiunile se vor elibera numai după solvirea întregului preț de emisiune și pe lângă restituirea titlurilor provisorii.

Zlagna, 27 Decembrie 1897.

Emmanuel Beșa
director executiv.

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu.

Anunț.

Se caută un tiner cu purtări bune și cu praxă notarială, pe lângă un salariu lunar de 15 fl., cost întreg și cuartir.

Cei fără praxă numai pe lângă înțelegere.

(290) 1—1 **Candin Cristea,**
notar
Bozeș (p. u. Algyógy.)

Păziți-vă sănătatea!

Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, gutural și alte boale launtrice, apoi pentru boalele de copil. se recomandă cu multă căldură

Medicamentele Kneippiane

pregătite strict după îndrumările celebrului S. Kneipp, și întrebuițate cu cel mai mare succes de mii de bolnavi.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui **Dr. Iulius Schopper** în Oravița (Krassó-Szörény m.).

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

(281) 4—10

„DIANA”

(289) 2—3
baie de vane

în Orăștie

în casele din Str. **Berăriei 9.**
(vis-à-vis de casa dlui A. Zeitler).

Prețul pentru o baie în zilele de lucru este **30 or.**, ear' în Dumineci **20 or.**

Prețul pentru 12 băi **3 fl.**

Băile se fac din apă curată și fără miros.

Orele de scaldă: În toate zilele dela 7 dimineața până la 7 seara.

Convocare.

(292) 1—1

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Corvineana”, societate pe acții se invită în virtutea §. 19. din statute la

a II-a adunare generală ordinară care se va ținea în Hunedoara la 20 Februarie st. n. 1898 la 2 ore p. m. în localul institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul anual al Direcțiunii despre starea întreprinderii peste tot și despre rezultatul anului al II-lea de gestiune îndeosebi.
2. Raportul comitetului de supraveghere. — Darea absolutului.
3. Deciderea asupra împărțirii profitului curat.
4. Eventuale propuneri ivite în cadrul §-lui 28 din statute.
5. Alegerea unui președinte al adunărilor generale conf. §. 23. din statute pe un period de 4 ani.
6. Exmiterea alor 2. acționari pentru verificarea procesului verbal.

Hunedoara, la 11 Ian. st. n. 1898.

Direcțiunea.

NB. Domnii acționari cari voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune la cassa institutului acțiunile event. Documentul de plenipotență, cel mult până în 19 Februarie. a. c. la 2 ore din zi.

„ARDELEANA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (293) 1—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5¹/₂, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde mărfuri și produse
- 5) arândează și exarândează realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijloace operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

La institut se mai află **500 acții proprii, puse în vindere conform Prospectului staverit de Direcțiunea institutului sub Nr. 68/1897,**

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, în Iunie 1897.

Direcțiunea.

Baie de aburi, basen și vane, în Orăștie

= Strada Ferăriei 8. =

Proprietatea d-lui S. Birthler.

Încălzire centrală! Cea mai mare eleganță și comoditate!
Cea mai mare curățenie! Arangiament pentru toate trebuințele!
Prețuri ieftine!

În baie se întrebuițează numai apă de riu strecurată!

Toate conductele (aparatele), pentru a fi asigurate contra ruginii, sunt făcute din aramă roșie! Fiecare vană e provăzută și cu un **douche!**

PREȚURILE BĂILOR:

Abonament pentru 12 băi de abur . 5 fl. || O baie singuratică de abur . . 50 cr.
Abonament pentru 12 băi de vană . 4 fl. || O baie singuratică de vană . . 40 cr.

În fiecare Duminecă baie comună de basen, a 25 cr. de persoană.

Ordinea de soădat, în baia de aburi:

LUNI:	Domni.	VINERI:	Dame.
MARȚI:	Dame.	SĂMBĂTĂ:	Domni.
MERCURI:	Domni.	DUMINECĂ a. m.:	Domni.
JOI:	Dame.	DUMINECĂ d. a.:	baie comună.

Baia de vane stă la dispoziție atât pentru domni cât și pentru dame, în toate zilele.

Bilete și cărți de abonament se pot căpăta în însuși localul băii (Strada Ferăriei 8.), apoi în tipografia fraților Schuller, în prăvălia domnului F. F. Widmann și în cofetăria dlui J. Eisenburger.

Onoratul public este respectuos rugat prin aceasta, a onora baia mea prin întrebuițare numeroasă.

Cu toată stima:

(263) 9—26

S. BIRTHLER.

„CASSA DE PĂSTRARE ÎN MERCUREA”

SOCIETATE PE ACȚII

Primește depuneri spre fructificare sub următoarele condițiuni:

1. Depuneri făcute de particulari cu anunț de 30 zile cu 5%.
2. Depuneri făcute de particulari cu anunț de 3 luni cu 5¹/₂%.
3. Depuneri făcute de biserici, școale, corporațiuni culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Permițând starea cassei, depunerile se replătesc îndată și fără anunțare.

Contribuția erarială pentru sumele depuse se plătește prin societate.

Regulamentul special pentru depuneri, la cerere se trimite ori-și-cui gratuit. Depuneri, ridicări și anunțări se pot face și prin postă și se rezolvă cu reîntoarcerea ei.

(291) 1—

DIRECȚIUNEA

„Cassei de păstrare în Mercurea”

SOCIETATE PE ACȚII